

บทความวิจัย และบทความวิชาการ

designed by Freepik.com

การใช้โครงข่ายโทรคมนาคม อดีต ปัจจุบัน และอนาคต

คณิน นิติวังศ์
สุจิตา พูนมากสถิตย์

การใช้โครงข่ายโทรคมนาคม : อดีต ปัจจุบัน และอนาคต

คณิน นิติวงศ์
สุจิตา พูนมากสถิติย์

บทคัดย่อ

ธุรกิจโทรคมนาคมอาจแบ่งผู้ประกอบการได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ ผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง และผู้ประกอบการที่ไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง การประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองต้องลงทุนและใช้ทรัพยากรสาธารณะในระดับที่สูงกว่าผู้ประกอบการที่ไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง เช่น การใช้ทรัพยากรคลื่นความถี่ การวางระบบสายส่งโทรคมนาคมผ่านพื้นที่สาธารณะต่างๆ การลากสายเข้าถึงครัวเรือน การพาดสายและรื้อยท่อ ซึ่งมีข้อจำกัดทางเทคนิคที่มีผลเป็นการจำกัดจำนวนผู้ประกอบการ จากข้อจำกัดข้างต้น จึงทำให้ธุรกิจโทรคมนาคมโดยเฉพาะประเภทที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองมีลักษณะผูกขาดโดยธรรมชาติ มีจำนวนผู้ที่สามารถเข้ามาแข่งขันได้น้อยราย

กสทช. มีหน้าที่สำคัญในการส่งเสริมการแข่งขันผ่านมาตรการต่างๆ ต่อผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองเพื่อให้ “เปิด” โครงข่ายให้ผู้ประกอบการรายอื่นเข้าใช้โครงข่ายดังกล่าวได้ และควบคุมอัตราค่าตอบแทนการใช้โครงข่ายให้เหมาะสม เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ รวมถึงจัดการกรณีที่เกิดปัญหาการใช้โครงข่ายระหว่างกัน เพื่อประโยชน์สุดท้ายแก่ผู้บริโภคและลดปัญหาการลงทุนสร้างโครงข่ายซ้ำซ้อนของผู้ประกอบการ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม แสดงให้เห็นถึงบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมของไทยตั้งแต่ยุคอดีตจนถึงปัจจุบัน การกำกับดูแลที่ผ่านมา ปัญหาที่เกิดขึ้น รวมไปถึงทิศทางการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมและการกำกับดูแลในอนาคต

ABSTRACT

In telecommunications business, there are two main types of telecom operators, i.e. the operator with its own network and the operator without its own network. In operating its business, the operator with its own network requires relatively high investment costs and higher utilization of public resources than that required by the

operator without its own network. For example the use of radio spectrum, which is limited in nature, the use of public rights-of-way, e.g. building last mile infrastructure to customers' homes and seeking access to poles, ducts or conduits controlled by utility authorities. Those investment and technical constraints tend to restrict the new entrants to the industry, thereby resulting in the natural monopoly characteristic of this network industry and allowing limited number of players in the telecom business. The National Telecommunications and Broadcasting Commission plays an important role in facilitating the market competition through various measures imposed on the operators owning the networks, requiring them to "open" their networks to other telecom operators, regulating the access price to be reasonable, fair and non-discriminatory, including intervening in case of disputes for the benefits of consumers and reduce operators' overinvestment problem.

This article aims to study the "Telecom Network Access" amongst operators, to demonstrate Thailand's various forms of network access in the past up until present, the related regulations and measures, the problems occurred, including the trends and regulatory recommendations in future.

บทนำ

การประกอบธุรกิจโทรคมนาคมโดยทั่วไปอาจพิจารณาลักษณะผู้ประกอบการได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ ผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง และผู้ประกอบการที่ไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง การประกอบธุรกิจเป็นผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองนั้นถือว่าการลงทุนที่ค่อนข้างสูง และมีการใช้ทรัพยากรสาธารณะในระดับที่สูงกว่าผู้ประกอบการที่ไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง เช่น การใช้ทรัพยากรคลื่นความถี่ซึ่งมีอยู่อย่างจำกัด การวางระบบสายส่งโทรคมนาคมผ่านพื้นที่สาธารณะต่างๆ ทั้งการลากสายเพื่อเข้าถึงครัวเรือน หรือการพาดสายและร้อยท่อสายส่งโทรคมนาคม ซึ่งมีข้อจำกัดทางด้านเทคนิคที่มีผลเป็นการจำกัดจำนวนผู้ประกอบการ ดังนั้น โดยธรรมชาติแล้วด้วยข้อจำกัดด้านการลงทุนและด้านทรัพยากร จึงทำให้ธุรกิจโทรคมนาคมโดยเฉพาะประเภทที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองเป็นธุรกิจที่ผูกขาดโดยธรรมชาติ มีจำนวนผู้ที่สามารถเข้ามาแข่งขันในธุรกิจดังกล่าวได้น้อยราย

คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ในฐานะหน่วยงานกำกับดูแล จึงมีหน้าที่สำคัญที่ต้องส่งเสริมการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคมเพื่อให้มีระดับการแข่งขันที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ไม่อาจอาศัยเพียงกลไกของตลาดเพียงอย่างเดียว ในการผลักดันธุรกิจนี้ให้มีการแข่งขันได้ เพราะธรรมชาติของลักษณะธุรกิจที่เอื้อต่อการผูกขาด ดังนั้น กลไกหนึ่งที่จะส่งเสริมการแข่งขันก็คือการกำหนดมาตรการต่างๆ ต่อผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองเพื่อให้เปิดโครงข่ายของตนให้มีผู้ประกอบการรายอื่นทั้งประเภทที่มีและไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเองเข้ามาใช้โครงข่ายดังกล่าว และการควบคุมอัตราค่าตอบแทนการให้บริการโครงข่ายระหว่างผู้ประกอบการให้เหมาะสม เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ รวมไปถึงการเข้าไปจัดการในกรณีที่เกิดปัญหาในการใช้บริการโครงข่ายระหว่างกัน

นอกจากผลประโยชน์ในการส่งเสริมการแข่งขันในอุตสาหกรรมโทรคมนาคมซึ่งจะส่งผลให้ผู้บริโภคได้ประโยชน์แล้ว การกำหนดมาตรการดังกล่าวยังเป็นผลให้เกิดการใช้โครงสร้างพื้นฐานทรัพยากรโทรคมนาคมร่วมกัน ซึ่งจะช่วยลดปัญหาการลงทุนสร้างโครงข่ายซ้ำซ้อน และผู้ประกอบการสามารถนำเงินลงทุนดังกล่าวไปพัฒนาในส่วนของบริษัทอื่นๆ ให้ผู้บริโภคได้รับประโยชน์มากขึ้นเช่นกัน

บทความนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมระหว่างผู้ประกอบการ แสดงให้เห็นถึงบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมของประเทศไทยตั้งแต่ยุคอดีตจนถึงปัจจุบัน การกำกับดูแลที่ผ่านมา ปัญหาที่เกิดขึ้น รวมไปถึงทิศทางการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมและการกำกับดูแลในอนาคต

การใช้โครงข่ายโทรคมนาคม (Access) คืออะไร

การใช้โครงข่ายโทรคมนาคมเป็นกิจกรรมระหว่างผู้ประกอบการกิจการโทรคมนาคมที่มีความสำคัญ ดังจะเห็นได้จากการที่พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 ได้บัญญัติให้หมวด 2 ทั้งหมด เป็นหลักเกณฑ์ที่ว่าด้วยเรื่อง “การใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม” อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณานิยามที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 ของพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว กลับพบเพียงแค่นิยามของ “เชื่อมต่อ” ซึ่งให้หมายความว่า “การเชื่อมต่อระหว่างโครงข่ายโทรคมนาคมภายใต้ความตกลงทางเทคนิคและทางพาณิชย์เพื่อให้ผู้ใช้บริการของผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมฝ่ายหนึ่งสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้ให้บริการหรือใช้บริการโทรคมนาคมของผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมอีกฝ่ายหนึ่งได้” โดยไม่ได้กล่าวถึงนิยามของ “ใช้” เลย

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาเนื้อหาของหมวด 2 ของพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว จะสังเกตได้ว่า มีการกำหนดระดับหน้าที่ของผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายเกี่ยวกับ “การใช้” และ “การเชื่อมต่อ” ในระดับที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ในการกำกับดูแลการเชื่อมต่อตามมาตรา 25 วรรคหนึ่ง ระบุว่า “ผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายโทรคมนาคม มีหน้าที่ให้ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมของตนกับของผู้รับใบอนุญาตรายอื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด” ในขณะที่มาตรา 25 วรรคสองได้ระบุถึงการกำกับดูแลการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมว่า “ผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมต้องยินยอมให้ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นใช้โครงข่ายโทรคมนาคมของตนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด การปฏิเสธไม่ให้ใช้โครงข่ายโทรคมนาคม ให้กระทำได้เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้ ...”

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าในพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 ได้กำหนดให้เห็นภาพรวมกว้างๆ ของการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม โดยกำหนดระดับความเข้มข้นของการกำกับดูแลที่แตกต่างกัน สำหรับการเชื่อมต่อ ถือว่าเป็นหน้าที่ของผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองในการให้ผู้ประกอบการรายอื่นมาเชื่อมต่อ ส่วนการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมนั้นมีการกำกับดูแลที่เข้มข้นน้อยกว่าการเชื่อมต่อ โดยเปิดช่องให้ผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายปฏิเสธไม่ให้ใช้โครงข่ายได้ ตามกรณีต่างๆ ที่กฎหมายกำหนดไว้

เมื่อพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมิได้กำหนดนิยามของ “การใช้” ไว้อย่างชัดเจน จึงมีความจำเป็นต้องพิจารณาประกาศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมต่อไป ซึ่งต่อมาในปี 2549 ได้มีการออกประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ว่าด้วยการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2549 ที่มีการระบุถึงรายละเอียดการกำกับดูแลการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม โดยขยายความจากหมวด 2 ของพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 โดยประกาศ กทช. ฉบับดังกล่าวได้กำหนดนิยามของ “การใช้” และ “การเชื่อมต่อ” ไว้ดังนี้

“ใช้โครงข่ายโทรคมนาคม” หมายความว่า การเข้าถึงโครงข่ายโทรคมนาคม โดยผู้ประกอบการโทรคมนาคมภายใต้ความตกลงทางเทคนิคและทางพาณิชย์เพื่อใช้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมหรือให้บริการโทรคมนาคมผ่านโครงข่ายโทรคมนาคมได้ และให้หมายความรวมถึงการให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสำหรับรับ-ส่งสัญญาณโทรคมนาคมแบบไร้สายเพื่อให้บริการโทรคมนาคมรายอื่น (Roaming) ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนดด้วย

“เชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม” หมายความว่า การเชื่อมต่อระหว่างโครงข่ายโทรคมนาคมภายใต้ความตกลงทางเทคนิคและทางพาณิชย์เพื่อให้ผู้ใช้บริการของผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมฝ่ายหนึ่งสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้ใช้บริการหรือใช้บริการโทรคมนาคมของผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมอีกฝ่ายหนึ่งได้

ในรายงานประจำปี 2550 ของสถาบันการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม ได้อธิบายความหมายของการ “ใช้โครงข่ายโทรคมนาคม” ว่า คือกิจกรรมที่ผู้ประกอบการที่ไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเองไปเช่าใช้โครงข่ายของผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง เพื่อให้บริการแก่ผู้ใช้บริการของตนเอง โดยวัตถุประสงค์หลักของการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมก็เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันบนโครงข่ายเดิม และเพื่อเป็นการส่งเสริมการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ในรายงานฉบับดังกล่าวได้ระบุว่า ปัจจุบันรูปแบบการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมมีอยู่หลายประเภท โดยยกตัวอย่างรูปแบบของการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป คือ การใช้โครงข่ายเฉพาะวงจรบ้านผู้ใช้ (Local Loop Unbundling) ซึ่งเป็นการให้เช่าโครงข่ายสายที่เข้าถึงครัวเรือนของผู้ใช้บริการปลายทาง (Last Mile) โดยผู้ประกอบการโทรศัพท์พื้นฐานเป็นผู้ที่ใช้โครงข่าย เพื่อให้ผู้ประกอบการรายใหม่ที่ขอใช้สามารถเข้าแข่งขันบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงประจำที่โดยไม่ต้องลงทุนสร้างโครงข่ายปลายทางเอง

ในขณะเดียวกัน รายงานฉบับดังกล่าวได้อธิบายความหมายของการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมไว้ค่อนข้างละเอียดว่า คือการที่โครงข่ายโทรคมนาคมตั้งแต่ 2 โครงข่ายขึ้นไปทำการเชื่อมต่อกันเพื่อให้บริการของแต่ละโครงข่ายติดต่อถึงกันได้ (Any-To-Any Connectivity) โดยได้จำแนกบริการเชื่อมต่อโครงข่ายออกเป็น 3 บริการคือ Call Termination Call Transit และ Call Origination ซึ่งทั้ง 3 บริการเป็นบริการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการโทรคมนาคมทางเสียงทั้งสิ้น

จากนิยามต่างๆ ข้างต้นจึงพอจะเห็นภาพกว้างๆ ว่า “การใช้” และ “การเชื่อมต่อ” เป็นบริการที่มีความคล้ายคลึงกัน คือ เป็นบริการระหว่างผู้ประกอบการโทรคมนาคม โดยผู้ให้บริการการใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมจะเป็นผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง และความแตกต่างของ 2 บริการ คือ การเชื่อมต่อ จะเป็นบริการระหว่างผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองในการเชื่อมต่อกันเพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถติดต่อถึงกันได้ ซึ่งโดยทั่วไปการเชื่อมต่อจะหมายถึงการให้บริการโทรคมนาคมทางเสียงของผู้ประกอบกิจการโทรศัพท์ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์ประจำที่หรือโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถโทรหาระหว่างกันได้ จึงถือเป็นหน้าที่ที่ผู้ประกอบการไม่สามารถ

ปฏิเสธการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม ในขณะที่การใช้โครงข่ายโทรคมนาคมจะเป็นบริการระหว่างผู้ให้ใช้ที่เป็นผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง กับผู้ใช้ซึ่งอาจจะเป็นผู้ประกอบการที่มีหรือไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเองก็ได้

การกำกับดูแลการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม จากอดีตจนถึงปัจจุบัน

1. ยุคประกาศ กทข. ว่าด้วยการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2549 (2549-2556)

ประกาศ กทข. ว่าด้วยการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2549 ได้กำหนดหลักการกำกับดูแลการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมให้เป็นข้อบังคับสำหรับผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายทุกราย โดยกำหนดว่า ผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมมีหน้าที่ต้องให้ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นใช้โครงข่ายโทรคมนาคมของตน เพื่อเป็นการเข้าถึงและใช้โครงข่ายโทรคมนาคมได้ ต้องให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสำหรับรับ-ส่งสัญญาณโทรคมนาคมแบบไร้สายเพื่อผู้ให้บริการโทรคมนาคมรายอื่น (Roaming) ต้องเสนอและจัดให้มีบริการโครงข่ายแบบแยกส่วนและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นของโครงข่ายโทรคมนาคมของตน เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นสามารถใช้โครงข่ายโทรคมนาคมได้ ต้องอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นเข้าถึงและใช้ข้อกำหนดทางเทคนิคเกี่ยวกับการใช้โครงข่ายอินเทอร์เฟซ (Interface) และโปรโตคอล (Protocol) หรือเทคโนโลยีที่จำเป็นสำหรับการทำงานร่วมกันระหว่างโครงข่ายเพื่อให้เข้าถึงเพื่อใช้โครงข่ายโทรคมนาคมได้

จะเห็นได้ว่ามาตรการแรกที่เป็นการกำกับดูแลการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม ก็คือการกำหนดหน้าที่ให้ผู้ประกอบการที่มีโครงข่าย “เปิด” โครงข่ายตนเองให้ผู้ประกอบการรายอื่นมาขอใช้นั้นเอง ทั้งนี้ ในประกาศ กทข. ฉบับดังกล่าวได้เปิดช่องทางการปฏิเสธไม่ให้ใช้เช่นเดียวกับหลักการที่พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 หมวด 2 มาตรา 25 ที่ได้กำหนดกรณีที่สามารถปฏิเสธในบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมไว้ 3 กรณี คือ (1) โครงข่ายโทรคมนาคมที่มีอยู่ไม่เพียงพอแก่การให้ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นใช้โครงข่ายโทรคมนาคม (2) การใช้โครงข่ายโทรคมนาคมมีปัญหาทางเทคนิคที่อาจก่อให้เกิดการรบกวนกิจการโทรคมนาคมหรือเป็นเหตุขัดขวางการโทรคมนาคม และ (3) กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในทางปฏิบัติ การแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายเปิดบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม คือ การจัดส่ง “ข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม” ให้คณะกรรมการเห็นชอบ ข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมเปรียบเสมือนเมนูรายการอาหารที่แสดงต่อสาธารณะ ผู้ประกอบการรายอื่น

ที่ประสงค์จะขอใช้โครงข่ายโทรคมนาคมสามารถเห็นรายการบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม อัตราค่าตอบแทนการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม รวมไปถึงเงื่อนไขต่างๆ ทั้งในเชิงเทคนิคและเชิงพาณิชย์ ในการเข้าเจรจาเพื่อทำสัญญาขอใช้โครงข่ายโทรคมนาคม เมื่อคณะกรรมการเห็นชอบข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่ส่งมา ผู้ประกอบการที่เป็นผู้ให้ใช้โครงข่ายจึงจะสามารถนำข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมไปเผยแพร่ต่อสาธารณะต่อไปได้ กลไกสำคัญในการช่วยบังคับให้ผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายส่งข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม คือ การกำหนดให้เป็นเอกสารที่ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องนำส่งเพื่อประกอบการยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมด้วย โดยผู้ขอรับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมต้องจัดส่งข้อเสนอการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม รวมไปถึงข้อมูลแสดงการคำนวณอัตราค่าตอบแทนการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมและข้อมูลต้นทุนโครงข่ายโทรคมนาคมแบบแยกส่วนสำหรับการให้บริการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม เพื่อให้คณะกรรมการได้พิจารณา

เกณฑ์การพิจารณาให้ความเห็นชอบข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่สำคัญข้อหนึ่ง คือ เรื่องอัตราค่าตอบแทนการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม ประกาศ กทช. ฉบับนี้วางหลักการว่า อัตราค่าตอบแทนการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมต้องเรียกเก็บตามต้นทุนของส่วนประกอบของโครงข่ายโทรคมนาคมที่แยกส่วนในอัตราสะท้อนต้นทุน (Cost-Oriented Basis) โดยผู้ประกอบการต้องแสดงหลักการและวิธีคิดคำนวณอัตราค่าตอบแทนการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมให้คณะกรรมการพิจารณาด้วย โดยวิธีการคำนวณที่คณะกรรมการกำหนดคือ วิธีการคำนวณแบบต้นทุนส่วนเพิ่มระยะยาว (Long Run Incremental Cost: LRIC) ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นประเภทย่อยต่างๆ ได้อีก เช่น ต้นทุนส่วนเพิ่มเฉลี่ยระยะยาว (Long-Run Average Incremental Costs: LRAIC) ต้นทุนส่วนเพิ่มระยะยาวของส่วนประกอบทั้งหมด (Total Element Long-Run Incremental Costs: TELRIC) และต้นทุนส่วนเพิ่มระยะยาวของบริการทั้งหมด (Total Service Long-Run Incremental Costs: TSLRIC) ทั้งนี้ หลักการเรียกเก็บค่าตอบแทนของบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมถูกบังคับกับบริการการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมในประกาศ กทช. ฉบับดังกล่าวด้วยเช่นกัน

นอกจากอัตราค่าตอบแทนการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่ต้องแสดงไว้ในข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมแล้ว ประกาศ กทช. ฉบับดังกล่าวยังกำหนดให้ในข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมต้องแสดงรายละเอียดของอาคารสถานที่ สาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่ต้องใช้สำหรับการเข้าถึงหรือใช้โครงข่ายโทรคมนาคมด้วย รวมถึงอัตราค่าตอบแทนการใช้อาคารสถานที่ สาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นด้วย

ข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่กำหนดให้ต้องส่งมาขอความเห็นชอบนั้น ถือเป็นมาตรการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ด้านการกำกับดูแลหลายประการ อาทิ (1) เพื่อเป็นการบังคับให้ผู้ประกอบการโทรคมนาคมที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองเปิดให้บริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมต่อผู้ประกอบการโทรคมนาคมรายอื่น (2) เพื่อเป็นการกำกับดูแลอัตราค่าตอบแทนบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม (3) เพื่อเป็นการตรวจสอบเงื่อนไขทางเทคนิคและทางพาณิชย์เพื่อบริการให้ผู้ให้ใช้โครงข่ายเอารัดเอาเปรียบ เลือกปฏิบัติ แบ่งแยก หรือกีดกันผู้ขอใช้โครงข่าย อย่างไรก็ตาม ยังมีความจำเป็นที่จะต้องติดตามดูแลภายหลังการที่มีการเผยแพร่ข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่ได้รับความเห็นชอบแล้วสู่สาธารณะต่อไป ผ่านทางมาตรการที่กำหนดให้ผู้ให้ใช้โครงข่ายโทรคมนาคมต้องจัดส่งสำเนาสัญญาการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมภายหลังจากที่ได้มีการเจรจาทำสัญญาระหว่างผู้ให้ใช้และผู้ขอใช้โครงข่ายโทรคมนาคมมาให้คณะกรรมการพิจารณา

วัตถุประสงค์สำคัญ 2 ประการในการตรวจสอบสำเนาสัญญาการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม คือ

- (1) เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าอัตราค่าตอบแทนการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม รวมไปถึงเงื่อนไขต่างๆ ของสัญญาการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมเป็นไปตามข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่ได้รับความเห็นชอบหรือไม่
- (2) เพื่อเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติของผู้ให้ใช้โครงข่ายโทรคมนาคมต่อผู้ขอใช้โครงข่ายโทรคมนาคม ว่ามีการเลือกปฏิบัติแตกต่างกันระหว่างผู้ขอใช้โครงข่ายโทรคมนาคมแต่ละรายหรือไม่ อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากการตรวจสอบสัญญาของหน่วยงานกำกับดูแลแล้ว ยังมีมาตรการที่ให้ผู้ให้ใช้โครงข่ายโทรคมนาคมเผยแพร่ทั้งข้อเสนอที่ได้รับความเห็นชอบและสัญญาต่อสาธารณะ เพื่อให้สาธารณชนโดยเฉพาะผู้ประกอบการด้วยกันเองสามารถร่วมกันตรวจสอบว่ามีข้อเสนอและสัญญาที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่

นอกจากนี้ ประกาศ กทช. ฉบับดังกล่าวยังกำหนดมาตรการคุ้มครองเมื่อผู้ประกอบการที่ให้ใช้และขอใช้ไม่สามารถเจรจาเกี่ยวกับสัญญาการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมได้ โดยสามารถยื่นขอให้คณะกรรมการช่วยวินิจฉัยข้อพิพาทหรือระงับข้อพิพาทดังกล่าวได้

1.1 บริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่พบเจอในทางปฏิบัติ

หากพิจารณานิยามบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมตามที่ประกาศ กทช. ฯ ได้กำหนดไว้ ถือว่ามีขอบเขตค่อนข้างกว้างกว่าบริการการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมตามข้อ 6 (1) ของประกาศ กทช. ฯ ซึ่งได้ระบุถึงหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมว่าต้องจัดให้มีบริการ Call Termination Call Transit และ Call Origination ไว้ ทำให้ผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายโทรคมนาคม

ที่ให้บริการโทรศัพท์มีแนวทางชัดเจนว่าสามารถระบุบริการเหล่านี้ลงในข้อเสนอการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมได้

อย่างไรก็ตาม สำหรับกรณีการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม นอกเหนือไปจากที่ประกาศ กทช.ฯ ได้ระบุอย่างชัดเจนเกี่ยวกับบริการ Roaming บริการโครงข่ายแบบแยกส่วนและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นแล้ว การระบุเกี่ยวกับบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมอื่นๆ ยังถือว่าไม่มีแนวทางที่ชัดเจนมากนัก ดังนั้น ข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่ผู้ประกอบการโทรคมนาคมที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมส่งให้คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ จึงมีการระบุบริการการใช้ในลักษณะต่างๆ ที่ค่อนข้างหลากหลาย ตามตัวอย่างดังนี้

(1) กลุ่มผู้ประกอบการกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่

- บริการ Roaming
- บริการวงจรสื่อสารสัญญาณเชื่อมโยงโครงข่าย เช่น วงจรขนาด E1 วงจรขนาด STM-1 โครงข่ายแบบ MPLS โครงข่ายแบบ DWDM โครงข่าย Circuit Switched Core Network โครงข่าย Packet Switched Core Network
- บริการระบบต่างๆ ของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ เช่น ระบบ SMS ระบบ MMS ระบบบริการเสริม ระบบสนับสนุนทางธุรกิจ (Business Support) ระบบสนับสนุนการปฏิบัติการ (Operation Support)

นอกจากนี้ ยังมีผู้ประกอบการกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่บางรายที่นำเอาบริการ Call Termination Call Transit และ Call Origination มาเป็นบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมด้วย

(2) กลุ่มผู้ประกอบการกิจการโทรศัพท์ประจำที่

มีผู้ประกอบการกิจการโทรศัพท์ประจำที่บางรายที่นำเอาบริการ Call Termination Call Transit และ Call Origination มาเป็นบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม

(3) กลุ่มผู้ประกอบการนำส่งไฟฟ้า

ในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนำส่งไฟฟ้า มีผู้ประกอบการ 3 รายได้แก่ การไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ.) การไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) โดยระบบนำส่งไฟฟ้าไปยังพื้นที่ต่างๆ จะสามารถใส่ระบบเส้นใยแก้วนำแสงเพื่อประกอบกิจการโทรคมนาคมได้ ผู้ประกอบการที่มีการนำส่งไฟฟ้าเป็นธุรกิจหลักจึงเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโทรคมนาคมที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองด้วย โดยบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่ระบุในข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมจะเป็นบริการวงจร

โทรคมนาคมบนเส้นใยแก้วนำแสงด้วยรูปแบบและเทคโนโลยีต่างๆ เช่น แบบ Dark Fiber แบบ Wavelength แบบ IP-MPLS แบบ Clear Channel DDN-STM1 แบบ Half-Circuit Clear Channel DDN เป็นต้น

(4) กลุ่มผู้ประกอบการขนส่งมวลชนด้วยรถไฟฟ้า

ในธุรกิจขนส่งมวลชนด้วยรถไฟฟ้า ผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีบริการโทรคมนาคมที่ครอบคลุมถึงผู้ใช้งานภายในพื้นที่ดังกล่าว ผู้ประกอบการเหล่านี้จึงมีโครงข่ายสายอากาศเพื่อนำสัญญาณคลื่นความถี่ระหว่างอุปกรณ์สถานีฐานของผู้ใช้โครงข่าย ไปถึงอุปกรณ์โทรศัพท์เคลื่อนที่ของประชาชนทั่วไปภายในสถานีรถไฟและภายในขบวนรถไฟฟ้า จึงถือว่าการให้บริการระบบสายอากาศรวมเป็นบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมชนิดหนึ่ง โดยบริษัทเดียวที่มีโครงข่ายลักษณะนี้ คือ บริษัท บีเอ็มซีแอล เน็ตเวิร์ค จำกัด ซึ่งต่อมาภายหลังได้เปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท แบงคอก เมโทร เน็ตเวิร์คส์ จำกัด

(5) ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเกตเวย์ภายในประเทศและระหว่างประเทศ

มีผู้ประกอบการอินเทอร์เน็ตเกตเวย์บางราย ได้ระบุบริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอินเทอร์เน็ตเกตเวย์ภายในประเทศและระหว่างประเทศมาในข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม ดังนี้

- บริการอินเทอร์เน็ตเกตเวย์ภายในประเทศ (Domestic Internet Exchange)
- บริการวงจรเช่าส่วนบุคคลภายในประเทศ
- บริการค่าใช้คู่สายนำสัญญาณในอาคารของผู้ประกอบการ
- บริการอินเทอร์เน็ตเกตเวย์ระหว่างประเทศ เช่น บริการ International IP Transit บริการ Dedicated International IP Transit บริการ Premium International IP Transit
- บริการวงจรเช่าส่วนบุคคลระหว่างประเทศ (International Private Leased Circuit: IPLC) และบริการวงจรเช่าเสมือนส่วนบุคคลระหว่างประเทศ (International Internet Protocol Virtual Private Network: IPVPN)

จากข้างต้นจะเห็นได้ว่า เมื่อขอบเขตของบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมไม่ได้มีการกำหนดอย่างชัดเจน เมื่อเปรียบเทียบกับบริการการเชื่อมต่อโครงข่าย จึงทำให้ผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายแต่ละรายเสนอบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมในข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่แตกต่างกันไป และยังมีความสับสนว่าผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายดังกล่าวจำเป็นต้องเสนอทุกบริการที่ตนเองได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือให้บริการหรือไม่

ภายหลังจากที่มีการเห็นชอบและเผยแพร่ข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว ผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมผู้ให้ใช้โครงข่ายก็จะส่งสำเนาสัญญาการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่ได้ผ่านการเจรจาตกลงกันระหว่างผู้ให้ใช้โครงข่ายและผู้ขอใช้โครงข่าย มาให้

คณะกรรมการได้พิจารณา โดยเมื่อแบ่งประเภทสัญญาที่ได้รับมานั้น พบว่าสามารถแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ได้ดังนี้

- (1) สัญญาของผู้ประกอบการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ให้บริการ Roaming ในกลุ่มบริษัทเดียวกัน
- (2) สัญญาของกลุ่มผู้ประกอบการนำส่งไฟฟ้า ซึ่งโดยส่วนใหญ่ผู้ให้ใช้โครงข่ายจะเป็น กฟผ. เนื่องจากลักษณะระบบสายนำส่งไฟฟ้าแรงสูงของ กฟผ. ถือเป็นเส้นทางการนำส่งเส้นใยแก้วนำแสงที่มีประสิทธิภาพสูง สายไฟฟ้าและสายโทรคมนาคมอยู่สูงจากระดับพื้นดินมาก ความน่าจะเป็นที่จะเกิดอุบัติเหตุที่จะกระทบต่อการส่งสัญญาณจึงมีน้อย มีความน่าเชื่อถือสูง นอกจากนี้ ยังมีสัญญาระหว่าง กฟน. ผู้ให้ใช้โครงข่าย กับผู้ประกอบการโทรคมนาคมที่ขอใช้โครงข่ายอยู่จำนวนหนึ่ง
- (3) สัญญาของบริษัท แบงคอก เมโทร เน็ทเวิร์คส์ จำกัด ในการให้ใช้โครงข่ายสายอากาศภายในสถานีรถไฟและภายในขบวนรถไฟแก่ผู้ประกอบการโทรศัพท์เคลื่อนที่

จะเห็นได้ว่า การให้บริการการใช้โครงข่ายระหว่างผู้ประกอบการโทรคมนาคมที่เกิดขึ้นจริง ยังมีอีกหลายบริการที่มีได้เกิดขึ้น ตามที่ได้ถูกเสนอไว้ในข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม อย่างไรก็ตาม หลักการกำกับดูแลตามประกาศ กทช. ว่าด้วยการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2549 ถือว่าผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมและผู้รับใบอนุญาตที่ขอใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม มีสิทธิและเสรีภาพในการเจรจาเงื่อนไขสัญญาใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายได้อย่างอิสระ

1.2 การใช้โครงข่ายโทรคมนาคมตามประกาศ กทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการให้บริการโครงข่ายสายแบบแยกส่วน พ.ศ. 2553

ในปี 2553 ได้มีการออกประกาศ กทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการให้บริการโครงข่ายสายแบบแยกส่วน พ.ศ. 2553 โดยได้กำหนดลักษณะบริการโครงข่ายสายแบบแยกส่วน โดยให้ผู้ที่มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญหรือผู้ที่มีโครงข่ายโทรศัพท์ประจำที่มีหน้าที่ต้องให้บริการแก่ผู้ประกอบการอิสระอื่นๆ ในการเช่าคู่สายเพื่อให้บริการอินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์ประจำที่ ทั้งนี้ ลักษณะบริการโครงข่ายสายแบบแยกส่วนตามประกาศนี้แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

- (1) บริการสื่อสารสัญญาณอินเทอร์เน็ต (Bit Stream Access)
- (2) บริการใช้สายนำสัญญาณร่วมกัน (Line Sharing)
- (3) บริการให้ใช้สายนำสัญญาณเต็มรูปแบบ (Full Unbundling)

สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และขอบเขตการบังคับใช้ประกาศ กทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการให้บริการโครงข่ายสายแบบแยกส่วน พ.ศ. 2553 มีความแตกต่างจากประกาศ กทช. ว่าด้วยการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2549 สามารถสรุปได้ดังนี้

ประกาศ กทข. ว่าด้วยการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2549	ประกาศ กทข. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการให้บริการโครงข่ายสายแบบแยกส่วน พ.ศ. 2553
กำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมเป็นของตนเองทุกราย	กำกับดูแลเฉพาะผู้ประกอบการที่มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญหรือผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่ 2 หรือ 3 ตามที่คณะกรรมการกำกับบริการโครงข่ายสายแบบแยกส่วนกำหนด (Designated Operators)
ผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมต้องเรียกเก็บค่าตอบแทนการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมตามต้นทุนของส่วนประกอบของโครงข่ายโทรคมนาคมที่แยกส่วนในอัตราสะท้อนต้นทุน (Cost-Oriented Basis) โดยให้ถือว่าวิธีการคำนวณแบบต้นทุนส่วนเพิ่มระยะยาว (Long Run Incremental Cost) เป็นวิธีการคำนวณที่สะท้อนต้นทุนที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ	อัตราค่าบริการโครงข่ายสายแบบแยกส่วนสำหรับการให้บริการโครงข่ายสายแบบแยกส่วนประเภทบริการสื่อสารสัญญาณอินเทอร์เน็ต (Bit Stream Access) และบริการการใช้สายนำสัญญาณร่วมกัน (Line Sharing) ตามประกาศนี้ให้คิดในอัตราราคาขายปลีกหักด้วยอัตราค่าการตลาด (Retail Minus) โดยอ้างอิงค่าการตลาดที่ร้อยละ 30 ของอัตราค่าบริการ หรือตามที่คณะกรรมการกำกับบริการโครงข่ายสายแบบแยกส่วนกำหนด อัตราการให้บริการโครงข่ายสายแบบแยกส่วนประเภทบริการให้ใช้สายนำสัญญาณเต็มรูปแบบ (Full Unbundling) และค่าบริการโครงข่ายสายแบบอื่นให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำกับบริการโครงข่ายสายแบบแยกส่วนกำหนด หรือพิจารณาเห็นว่าเหมาะสมสำหรับการส่งเสริมการแข่งขัน หรือการลงทุนใหม่แบบก้าวหน้าในโครงสร้างพื้นฐาน (Ladder of Investment) รวมทั้งการเข้าถึงโครงข่ายโทรคมนาคมอย่างเป็นธรรม โดยอาจใช้หลักการกระจายความเสี่ยง (Risk Sharing) หรือส่วนชดเชยความเสี่ยง (Risk Premium) ก็ได้

ประกาศ กทข. ว่าด้วยการใช้และเชื่อมต่อ โครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2549	ประกาศ กทข. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการ ให้บริการโครงข่ายสายแบบแยกส่วน พ.ศ. 2553
ผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมเป็นของตนเองทุกรายต้องจัดให้มีข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม แต่สำหรับสัญญาการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมยึดหลักสิทธิและเสรีภาพในการเจรจาเงื่อนไขสัญญาใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายได้อย่างอิสระ	ผู้ที่มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญหรือผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่ 2 หรือ 3 ตามที่คณะกรรมการกำหนด (Designated Operators) มีหน้าที่ต้องจัดหาผู้ประกอบการอิสระสำหรับเข้าใช้โครงข่ายของตนตามประกาศนี้

2. ยุคประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2556 (2556-ปัจจุบัน (2559))

หลังจากที่ประกาศ กทข. ว่าด้วยการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2549 ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง ก็ได้มีการปรับปรุงเนื้อหาของประกาศ กทข. และออกเป็นประกาศฉบับใหม่คือ ประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2556 ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2556 และกำหนดให้ยกเลิกประกาศ กทข. เดิม ประกาศ กสทช. ฉบับดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมต้องนำเสนอการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมให้ กสทช. พิจารณาใหม่ทั้งหมด เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในรายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการกำกับดูแลการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม

หลักการกำกับดูแลการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมตามประกาศ กสทช. ได้ลดระดับความเข้มงวดในการกำกับดูแลไปจากประกาศ กทข. เดิม โดยเน้นให้การใช้โครงข่ายโทรคมนาคมเป็นเรื่องของการเจรจาตกลงระหว่างคู่สัญญาการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมให้มากขึ้น แต่ยังมีการกำหนดกรอบการกำกับดูแลไว้เป็นกรอบกว้างๆ กล่าวคือ จากเดิมที่กำหนดให้ทั้งบริการการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมจะต้องคิดอัตราค่าตอบแทนในอัตราสะท้อนต้นทุน ซึ่งคำนวณด้วยวิธีการ LRIC เปลี่ยนมาเป็นการกำหนดให้บริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมกับบริการการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมมีวิธีการคิดอัตราค่าตอบแทนที่แตกต่างกัน โดยการกำหนดอัตราค่าตอบแทนการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมยังคงต้องเป็นอัตราที่สะท้อนต้นทุน โดยใช้หลักการคำนวณแบบ LRIC คงเดิม แต่กรณีการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม ให้เปลี่ยนมาใช้หลักการว่า ให้อัตราค่าตอบแทนการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมเป็นไปตามข้อตกลงระหว่างผู้รับใบอนุญาตซึ่งได้ตกลงร่วมกัน โดยต้องเป็นอัตราที่เป็นธรรม สมเหตุสมผล และไม่เลือกปฏิบัติ ทั้งนี้ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องเสนอหลักการและวิธีการคำนวณอัตรา

ค่าตอบแทนการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมให้ กสทช. พิจารณาอยู่เช่นเดิม

นอกจากนี้ในประกาศ กสทช. ฉบับใหม่ ยังได้เปิดช่องให้ กสทช. สามารถกำหนดวิธีการคำนวณต้นทุนและอัตราค่าตอบแทนการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมอ้างอิงที่เหมาะสมสำหรับบางประเภทบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมได้ในอนาคต

2.1 การใช้โครงข่ายโทรคมนาคมสำหรับผู้ประกอบการโทรศัพท์เคลื่อนที่

นิยามเดิมของการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมตามที่กำหนดไว้ในประกาศ กทช. ว่าด้วยการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2549 ได้รวมเอาบริการ Roaming เป็นส่วนหนึ่งของบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม แต่ต่อมาภายหลังจากที่ได้มีการประมูลคลื่นความถี่ย่าน 2.1 GHz ในช่วงปลายปี 2555 แล้ว ก็ได้มีการออกประกาศที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการโทรศัพท์เคลื่อนที่ออกมา 3 ฉบับ ในวันที่ 29 เมษายน 2556 คือ

- (1) ประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้บริการข้ามโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศ พ.ศ. 2556
- (2) ประกาศ กสทช. เรื่อง บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน พ.ศ. 2556
- (3) ประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้โครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมร่วมกัน พ.ศ. 2556

จะเห็นได้ว่า บริการ Roaming ได้ถูกแยกออกมากำกับดูแลเป็นการเฉพาะตามประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้บริการข้ามโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศ พ.ศ. 2556 ซึ่งประกาศ กสทช. ทั้ง 3 ฉบับดังกล่าวถือเป็นการกำหนดให้ผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองในกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่จำเป็นต้องจัดบริการโทรคมนาคมให้แก่ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นให้เข้าใช้โครงข่ายโทรคมนาคมในรูปแบบของจัดทำข้อเสนอและสัญญาเช่นเดียวกับกำกับดูแลการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมตามประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2556

สาระสำคัญเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และขอบเขตการกำกับดูแลบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมตามประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2556 กับบริการการใช้โครงข่ายตามประกาศเฉพาะ 3 ฉบับข้างต้น สามารถสรุปได้ดังนี้

ประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2556	ประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้บริการข้ามโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศ พ.ศ. 2556 ประกาศ กสทช. เรื่อง บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน พ.ศ. 2556 และประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้โครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมร่วมกัน พ.ศ. 2556
กำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมเป็นของตนเองทุกราย	กำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมเป็นของตนเองทุกรายที่ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่
อัตราค่าตอบแทนให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างผู้รับใบอนุญาตซึ่งได้ตกลงร่วมกัน ทั้งนี้ ค่าตอบแทนดังกล่าวต้องเป็นอัตราที่เป็นธรรม สมเหตุสมผล และไม่เลือกปฏิบัติ	อัตราค่าตอบแทนให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างผู้รับใบอนุญาตซึ่งได้ตกลงร่วมกัน ทั้งนี้ ค่าตอบแทนดังกล่าวต้องเป็นอัตราที่เป็นธรรม สมเหตุสมผล และไม่เลือกปฏิบัติ (สำหรับบริการ Roaming และบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน อัตราต้องสมเหตุสมผลเมื่อเทียบกับราคาค้าปลีกของผู้รับใบอนุญาตที่เรียกเก็บจากผู้ใช้บริการของตนเองด้วย) ในกรณีที่เป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับค่าตอบแทน คณะกรรมการจะนำหลักการคำนวณจากต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงโดยวิธีการจัดสรรต้นทุนทั้งหมด (Fully Distributed Cost: FDC) มาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณากำหนดค่าตอบแทน
ข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมจำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อนเผยแพร่เป็นการทั่วไป การส่งข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม จำเป็นต้องมีเอกสารแสดงหลักการและวิธีการคำนวณอัตราค่าตอบแทนการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม ให้คณะกรรมการพิจารณาประกอบด้วย	ข้อเสนอการใช้บริการสามารถเผยแพร่เป็นการทั่วไปได้ โดยจัดส่งสำเนาให้คณะกรรมการพิจารณา

2.2 บริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่พบเจอในทางปฏิบัติ

รูปแบบของบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมในข้อเสนอและสัญญาการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่ดำเนินการตามประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2556 ยังคงคล้ายคลึงกับยุคประกาศ กทช. ว่าด้วยการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2549 อย่างไรก็ดี ความแตกต่างที่พบ คือ บริการ Roaming มิได้ถูกระบุอยู่ในข้อเสนอหรือสัญญาการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมตามประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2556 อีกต่อไป เนื่องจากบริการดังกล่าวได้ถูกระบุอยู่ในข้อเสนอและสัญญาตามประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้บริการข้ามโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศ พ.ศ. 2556 ไว้เป็นการเฉพาะแล้ว นอกจากนี้ ยังมีผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายดาวเทียม (Satellite Network Operator) ได้นำส่งข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมเพื่อให้บริการเข้าช่องสัญญาณดาวเทียม (Transponder) แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตรายอื่นๆ ด้วย

2.3 การใช้โครงข่ายโทรคมนาคมในตลาดค้าส่งบริการตามประกาศ กสทช. เรื่อง นิยามตลาดและขอบเขตตลาดโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. 2557

ระหว่างปี 2557 ถึงปี 2558 กสทช. ได้มีการพิจารณาการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม โดยได้ออกประกาศ กสทช. เรื่อง นิยามของตลาดและขอบเขตตลาดโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. 2557 และประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณากำหนดผู้มีอำนาจเหนือตลาดในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2557 สำหรับการกำหนดตลาดที่เกี่ยวข้อง พิจารณาโครงสร้างตลาดโทรคมนาคม และประเมินระดับความมีประสิทธิภาพของการแข่งขันในตลาดโทรคมนาคมตามหลักการทางเศรษฐศาสตร์ หลังจากนั้น ได้มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ระดับความมีประสิทธิภาพของการแข่งขันของตลาดโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้อง กำหนดผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญและกำหนดมาตรการเฉพาะในการกำกับดูแล ซึ่งผลจากรายงานดังกล่าวได้นำไปสู่การออกคำสั่ง กสทช. ที่ 76.01/2558 เรื่อง ระบุผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญในแต่ละตลาดโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้องและให้ผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญปฏิบัติตามมาตรการเฉพาะที่กำหนด

ประกาศ กสทช. เรื่อง นิยามของตลาดและขอบเขตตลาดโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. 2557 ได้กำหนดตลาดที่เกี่ยวข้องสำหรับการพิจารณาการแข่งขันไว้ 2 กลุ่ม คือ ตลาดค้าปลีกบริการ และตลาดค้าส่งบริการ เมื่อพิจารณาลักษณะของตลาดค้าส่งบริการดังกล่าวซึ่งมีบริการย่อยทั้งหมด 6 บริการ พบว่าบริการย่อยดังกล่าวมีลักษณะที่ใกล้เคียงกับบริการการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมตามประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2556 กล่าวคือ เป็นบริการ

ที่ผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองเปิดให้ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นเข้ามาใช้หรือเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม โดยบริการทั้ง 6 ในตลาดค้าส่งบริการ มีดังนี้

- (1) บริการเกตเวย์อินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศ
- (2) บริการเกตเวย์โทรศัพท์ระหว่างประเทศ
- (3) บริการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรศัพท์ประจำที่เพื่อให้สามารถเรียกถึงจุดปลายทาง
- (4) บริการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อให้สามารถเรียกถึงจุดปลายทาง
- (5) บริการเข้าถึงบรอดแบนด์
- (6) บริการวงจรเช่า

ผลจากการวิเคราะห์ระดับความมีประสิทธิภาพของการแข่งขันของตลาดค้าส่งบริการทั้ง 6 บริการ พบว่า มี 3 ตลาดบริการที่มีผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญ และจำเป็นต้องกำกับดูแลล่วงหน้า ได้แก่ บริการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรศัพท์ประจำที่เพื่อให้สามารถเรียกถึงจุดปลายทาง บริการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อให้สามารถเรียกถึงจุดปลายทาง และบริการเข้าถึงบรอดแบนด์ โดยมาตรการเฉพาะในการกำกับดูแลล่วงหน้านั้นรวมไปถึงข้อกำหนดให้ผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญจะต้องจัดทำข้อเสนอการให้บริการและเปิดเผยข้อเสนอดังกล่าวเป็นการทั่วไป และแจ้งข้อมูลการให้บริการดังกล่าวให้ กสทช. รับทราบด้วย

สำหรับบริการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรศัพท์ประจำที่เพื่อให้สามารถเรียกถึงจุดปลายทาง และบริการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อให้สามารถเรียกถึงจุดปลายทาง ถือเป็นบริการการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมประเภท Call Termination ซึ่งมีการกำหนดมาตรการในการกำกับดูแลผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองที่ให้บริการโทรศัพท์อยู่แล้วตามประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2556 ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการกำกับดูแลล่วงหน้าตามที่คำสั่ง กสทช. ที่ 76.01/2558 กำหนด

ส่วนบริการเข้าถึงบรอดแบนด์ ตามนิยามในประกาศ กสทช. เรื่อง นิยามของตลาดและขอบเขตตลาดโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. 2557 กำหนดให้หมายความว่า บริการรับส่งสัญญาณอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงผ่านโครงข่ายประเภทต่างๆ เช่น สายโทรศัพท์ (Copper Cable) สายใยแก้วนำแสง (Fiber optic) สายไฟฟ้า (Power Line) สายเคเบิลทีวี (Coaxial) Fixed Wireless Access (FWA) Mobile Wireless Access ดาวเทียมสื่อสาร (Satellite Communications) เป็นต้น ซึ่งถือว่าเป็นบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมประเภทหนึ่งตามประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้และเชื่อมต่อโครงข่าย

โทรคมนาคม พ.ศ. 2556 แต่จากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น คือ ข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่ผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองนำเสนอให้ กทช. หรือ กสทช. พิจารณาในอดีตนั้น มิได้มีการในลักษณะดังกล่าวอยู่ จึงต้องมีการกำกับดูแลให้ผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญในบริการเข้าถึงบรอดแบนด์ ตามที่คำสั่ง กสทช. ที่ 76.01/2558 กำหนด อันได้แก่ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) บริษัท ทริบเบิลที บรอดแบนด์ จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทู ยูนิเวอร์แซล คอนเวอร์เจนซ์ จำกัด ต้องนำเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่มีบริการเข้าถึงบรอดแบนด์มาให้ กสทช. พิจารณาต่อไป

ปัญหาและทิศทางการกำกับดูแลการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมในอนาคต

1. ปัญหาที่เกิดขึ้น

จากประวัติศาสตร์การกำกับดูแลการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมในประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เห็นได้ว่ามีปัญหาในการกำกับดูแลอยู่หลายประเด็น ดังนี้

1.1 ความชัดเจนของประเภทหรือรูปแบบบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม

จะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบการบริการการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมแล้ว นิยามและขอบเขตของประเภทหรือรูปแบบบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมยังไม่ชัดเจนนัก และยังไม่ชัดเจนว่าผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองประเภทใดควรจะถูกกำกับดูแลบ้าง เนื่องจากผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองบางรายอาจมีบริการที่เข้าข่ายเป็นการใช้โครงข่ายหลายบริการก็มีความสับสนว่าต้องส่งบริการใดให้ กสทช. พิจารณา บางบริการที่เข้าข่ายเป็นการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมก็อาจมิได้ถูกระบุไว้ในข้อเสนอสัญญาการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม ซึ่งถือเป็นความยากลำบากในการตรวจสอบของหน่วยงานกำกับดูแล เพราะบริการเหล่านี้เป็นบริการค้าส่งระหว่างผู้ได้รับอนุญาตมิใช่บริการที่ให้บริการแก่ประชาชนทั่วไป หากไม่เกิดปัญหาข้อพิพาทหรือข้อร้องเรียนที่ผู้ให้ใช้หรือผู้ขอใช้โครงข่ายโทรคมนาคมได้รับและมาแจ้งต่อหน่วยงานกำกับดูแล หน่วยงานก็อาจไม่สามารถทราบถึงการมีอยู่ของบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมเหล่านั้นได้ทั้งหมด

1.2 ความจำเป็นในการกำกับดูแลบริการการใช้โครงข่ายบางประเภท

การกำกับดูแลการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมในปัจจุบันตามประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2556 ยังมีลักษณะเป็นการกำกับดูแลล่วงหน้ากับผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายทุกราย ที่จำเป็นต้อง “เปิดโครงข่าย” ด้วยการส่งข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมมาให้ กสทช. พิจารณา และจำเป็นต้องรอให้ข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมดังกล่าวต้องได้รับ

ความเห็นชอบจาก กสทช. ก่อน จึงจะสามารถนำไปเผยแพร่และเจรจาสัญญาการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมต่อไปได้ แต่เมื่อพิจารณาการแข่งขันในตลาดค้าส่งพบว่า มีหลายบริการที่ถือว่าเป็นตลาดที่มีการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีผู้ให้บริการรายใดในตลาดเหล่านั้นที่สามารถมีพฤติกรรมที่กีดกันการแข่งขันได้ เช่น ตลาดบริการเกตเวย์อินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศ ตลาดบริการเกตเวย์โทรศัพท์ระหว่างประเทศ และตลาดบริการวงจรเช่า จึงเห็นว่าการกำกับดูแลอย่างเข้มข้นดังกล่าวอาจเป็นภาระต่อผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายที่อยู่ในตลาดที่มีการแข่งขันอยู่แล้ว ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติสากลที่หน่วยงานกำกับดูแลจะพยายามเข้าไปกำกับดูแลให้น้อยที่สุด เพื่อให้กลไกตลาดทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ทิศทางการกำกับดูแลในอนาคต

ปัจจุบันจะเห็นว่าได้มีประกาศอื่นๆ อีกหลายฉบับ ที่กำหนดบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมแยกออกมาโดยเฉพาะจากประกาศหลัก คือ ประกาศ กสทช. เรื่อง การใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2556 ตัวอย่างบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่ถูกแยกออกมา เช่น บริการ Roaming บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน บริการใช้โครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมร่วมกันสำหรับโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งบริการเหล่านี้จะถูกกำกับในระดับที่เข้มงวดน้อยกว่าในอดีต

ทิศทางการกำกับดูแลต่อไป คือการพิจารณาทั้งส่วนการวิเคราะห์การแข่งขันตลาดค้าส่งบริการตามขอบเขตตลาดโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้อง การพิจารณาระดับบริการย่อยของผู้ได้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายแต่ละรายว่าจะสามารถแยกหมวดหมู่อย่างไรบ้าง การประสานกับกลุ่มผู้ได้รับใบอนุญาตที่ต้องการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมของผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองว่ามีความต้องการในการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมอย่างไร การวิเคราะห์ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำของบริการโทรคมนาคมแต่ละประเภทเพื่อรวบรวมข้อมูลของบริการค้าส่งที่อาจเป็นข้อขัดข้องของอุตสาหกรรม ซึ่งข้อมูลต่างๆ ที่จำเป็นต่อการวิเคราะห์เหล่านี้ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือกันของทุกภาคส่วนของอุตสาหกรรม เพื่อให้หน่วยงานกำกับดูแลมีข้อมูลที่เพียงพอต่อการพิจารณาบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่จำเป็นต่อการกำกับดูแล

หลังจากมีแนวทางที่ชัดเจน ก็จะนำไปสู่การปรับปรุง ประกาศกสทช. เรื่อง การใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2556 รวมไปถึงการออกประกาศที่เกี่ยวข้องกับบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมที่เฉพาะเจาะจง สำหรับบริการการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมบางบริการที่มีระดับการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพอยู่แล้วก็ไม่จำเป็นต้องเข้าไปกำกับดูแลล่วงหน้า อาจดำเนินนโยบายกำกับเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นเป็นรายกรณีต่อไป

บรรณานุกรม

พสุ ศรีหิรัญ. (2550). การใช้และเชื่อมต่อโครงข่าย (Access and Interconnection). รายงานประจำปี 2550 สถาบันการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม, 101 – 118.

ศูนย์ออสเตรเลียศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2556) รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการจัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อศึกษาการกำกับดูแลการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมสำหรับวงจรเช่า (Leased Line).

ส่วนพัฒนากฎกติกาการแข่งขัน สำนักวิชาการและจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.. (2558) รายงานการวิเคราะห์ระดับความมีประสิทธิภาพการแข่งขันของตลาดโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้องกำหนดผู้ที่มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญและกำหนดมาตรการเฉพาะในการกำกับดูแล. (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)

